

Omgivet af mange farer, hold fokus på at muliggøre et 'Nyt Bretton Woods'-system

Leder fra LaRouche PAC d. 23. august (EIRNS) – Der er mange farer i Verden lige nu. Der er den verserende økonomiske krise, som er meget værre end i 2008. Der er det forværrede forhold mellem USA og Kina, toldkonflikten taget i betragtning, og det kinesiske synspunkt, at motivationen bag konflikten er at begrænse Kinas mulighed for at blive verdens ledende inden for visse højteknologiske områder inden 2025. Og der er det fortsatte britiske angreb på det amerikanske præsidentskab med Robert Muellers Trumpgate og Russiagate.

Helga Zepp-LaRouche uddybede disse og andre farer i hendes ugentlige strategiske Schiller Institut webcast i dag, og bemærkede om de britisk skabte beskidte anti-Trump-operationer, at "den eneste gode ting er, at Trump hidtil har holdt hovedet koldt." Men alle former for udenrigspolitiske spørgsmål går i skuddermudder, og det er naturligvis en yderst farlig situation."

Zepp-LaRouche opfordrede folk til at handle og fokusere på det højeste niveau af den politik, der kræves. Hun sagde: "Det store spørgsmål er, hvordan kan man tage fat på [disse farlige processer] på en sådan måde, at hele diskussionen løftes til et højere niveau? Derfor har Schiller Instituttet udsendt en appel, der opfordrer til et Nyt Bretton Woods, og især appellerer til de fire ledere i USA, Rusland, Kina og Indien – nemlig Trump, Putin, Xi Jinping og Prime Minister Modi – om, at de grundlæggende set straks enes om at løse dette problem, komme faren for et finansielt krak i forkøbet ved at gå tilbage til et Nyt Bretton Woods, fastkurssystem, og etablere et nyt kreditsystem for at

formidle samarbejdet i forbindelse med det nye paradigme og samarbejdet med Bælt- og Vejinitiativet.

“Er det så realistisk? Nuvel, jeg tror det. Fordi Rusland, Kina og Indien allerede har et meget stærkt samarbejde i denne henseende. Og Trump har med sine indledende skridt i forhold til Kina og sit venskab med Xi Jinping vist, at han er i stand til at gå i denne retning, og også hans bestræbelser på at forbedre forholdet til Rusland, og især hans møde med Putin i Helsinki, viser disse muligheder. Og det er derfor, at dette vanvid fra det politiske etablissement [for at fortrænge Trump] er så utroligt hysterisk, fordi de ser dette potentiale.”

I diskussionen om ideen om et Nyt Bretton Woods i internationale kredse, er der allerede dem i Japan, som mener, at denne nation burde give sin fulde støtte til dette initiativ.

Italien bevæger sig meget dramatisk i tråd med ideen om at tilslutte sig Kina for at starte fælles udviklingsarbejde. Zepp-LaRouche beskrev dette som “en meget forfriskende udvikling, fordi den nye italienske finansminister, Giovanni Tria, har en delegation i Kina. Og der er en anden delegation ledet af Michele Geraci, vicehandelsministeren, og han annoncerede dannelsen af en sådan kinesisk arbejdsstyrke, med det formål, ikke bare passivt at se på hvad der foregår, men at holde trit med forandringen af innovation og teknologi i Asien og især Kina.” Og der er også andre lande, der er i gang.

Zepp-LaRouche opsummerede: “Jeg ved ikke hvad der vil ske længere hen ad vejen, men vi organiserer for at få alle de europæiske lande og USA til at samarbejde med det nye paradigme, og vi behøver naturligvis at få mange folk til at forstå, at menneskeheden har nået et punkt, hvor civilisationens udryddelse kan være meget tæt på, hvis vi fortsætter med det geopolitiske hysteri. Så folk skal vågne op

og virkelig forstå, at der ikke er nogen grund til, at verdens største magter ikke kan eller ikke bør samarbejde om at overvinde fattigdom ved at overvinde underudvikling. Når nu USA stadig har mange lommer med livsbetingelser som et uland – hvis man tager til Alabama eller Tennessee eller nogle af disse sydlige stater, finder man områder, der minder om Den tredje Verden! På samme måde hvis man tager Tyskland: Et såkaldt rigt land, som har 4,4 millioner fattige børn, og dette tal er stigende! I Grækenland har EU's nedskæringspolitik halveret finansieringen af sundhedsudgifter, og 25.000 arbejdspladser i sundhedssektoren blev fjernet, da Trojkaen begyndte at ødelægge dette land.

Se, sammenlign nu dette med den absolut utrolige rekord for Kina, som i 1978 havde omkring 97,8 % af alle mennesker i de fattige landdistrikter; og i de sidste 40 år, eller 39 år, er lykkedes med at få 740 millioner mennesker ud af fattigdom. Den samlede fattigdomsrate i Kina for indværende er 3,1 %, og de ønsker at udrydde fattigdommen helt og hæve levestandarden for disse mennesker inden 2020, således at der ingen fattigdom er tilbage i Kina.

Så folk burde ikke blive så absolut hysteriske, men de bør se på fakta: Måske gør Kina noget rigtigt, hvilket det neoliberale monetaristiske system gør forkert! Og Kina tilbyder nu sin egen model for økonomisk transformation og deler denne oplevelse, for eksempel med Afrika. Der kommer i starten af september en meget stor konference, der involverer Kina og, tror jeg, alle statsoverhoveder i Afrika, og det blev netop meddelt, at dette vil blive overværet af Xi Jinping. Og at han der vil bekendtgøre nye initiativer mellem Kina og Afrika; mange, mange områder af fælles videnskab, fælles uddannelse, og mange andre nye ting.

Der er to dynamikker: Den ene er udvikling og samarbejde, og den anden er konfrontation med faren for krig.”

Trump og Italiens Conte enige om dialog med Rusland; Trump siger han er villig til at mødes med Iran

På deres fælles pressekonference i eftermiddags i Det Hvide Hus gjorde den amerikanske præsident Donald Trump og den italienske premierminister Giuseppe Conte det klart, at de har etableret et venskab og et samarbejdsforhold om en række vigtige spørgsmål, selvom de ikke var enige om alle detaljerne. Præsidenten beskrev Conte som "min nye ven ... Vi kom overens lige fra begyndelsen." Han understregede, at "vi er begge udenforstående", og at de hver især føler et ansvar overfor de borgere, der har valgt dem. Han sendte sine varme lykønskninger til Conte med valget som premierminister.

På sådanne strategiske spørgsmål som forholdet til Rusland understregede Conte, at han favoriserer dialog, hvilke, som han også sagde, er grundlæggende i forholdet mellem USA og Rusland. Rusland er en nøglespiller internationalt og geopolitisk, bekræftede han, og mens en ophævelse af sanktioneerne er betinget af gennemførelsen af Minsk-aftalerne, kan sanktioner ikke være det sidste ord i sagen. Trump var mere ubøjelig. "Sanktioneerne vil forblive i kraft."

Da han af en journalist blev spurgt vedrørende Iran, om han ville møde præsident Hassan Rouhani for at lette spændingerne med dette land, svarede Trump: "Jeg vil mødes med alle og enhver," især når der er spørgsmål om krig og død på spil. Se på hvad der skete som et resultat af mødet med Nordkoreas Kim

Jong-un, sagde han. Og "Jeg havde et godt møde med Putin med hensyn til fremtiden og sikkerhed. Jeg tror på at mødes." Han understregede, at han til enhver tid ville mødes med Iran hvor som helst, og "uden forudgående betingelser ". Hvis en ny, meningsfuld aftale kan udarbejdes med Iran, så meget desto bedre, sagde han.

De to ledere understregede, at de ønsker at samarbejde i Middelhavsområdet og i bestræbelserne på at stabilisere Libyen. Både Italien og USA's ledende roller er afgørende, sagde præsidenten. Begge herrer sagde, at der skulle ske store forandringer i indvandringspolitikken for deres respektive lande: Trump sagde, at han ville være villig til at lukke regeringen, hvis Kongressen ikke kommer med ændringer i indvandrerpolitikken og den nødvendige finansiering; og Conte understregede, at Italien ikke kan bære hovedparten af indvandringsstrømmen fra Nordafrika alene. Han meddelte, at han snart vil indkalde til en konference om Libyen, herunder invitere alle interessenter og økonomiske interesser, for at drøfte strategier for stabilisering af landet med respekt for befolkningens rettigheder, for derved at bringe det til det punkt, hvor valg kan afholdes "under betingelser af total stabilitet." Han uddybede ikke den præcise karakter af amerikansk samarbejde i denne indsats.

Et ekko af Helga Zepp-LaRouches EU-topmøde-appel i Kinas Global Times

18. juni, 2018 – Den kinesiske avis Global Times udgav i dag en kronik, Neocolonial Europe Behind Aquarius' Fate

(Neokoloniale Europa bag Aquarius' skæbne), om EU-krisen over afrikansk migration. Den italienske forfatter, Orazio Maria Gnerre, kender Lyndon og Helga LaRouches arbejde. Hans slutafsnit indeholder vigtige elementer af Helga Zepp-LaRouches appel fra 16. juni om, at et samarbejde mellem EU og Kina omkring udviklingen af de afrikanske nationaløkonomier bør være emnet på EU-topmødet 28.-29. juni – »Princippet fra Singapore-topmødet«.

Gnerre skrev, »De simple løsninger, som de to sider, regeringen og oppositionen, fremlægger, er imidlertid desværre ikke passende. Blokade af havne vil være nytteløst, hvis afrikanske lande fortsat er underudviklede i økonomiske og overstrukturelle termer og vil fortsætte med at være krigsskuepladser. Det er ikke muligt at eksportere alle Afrikas indvånere, hverken til Italien eller til Europa, i betragtning de blotte demografiske dimensioner.

Løsningen, som de europæiske vælgere og partier ikke synes at kunne få øje på, bør involvere en afslutning af Europas neokoloniale fratagelse af ejendomsret i det afrikanske område og måske komme frem til en fælles, økonomisk relation mellem selve Europa og Afrika efter den gode model, som Kina gennemfører i Centralafrika. En sådan udvikling, der ikke er aggressivt udnyttende eller politisk anmassende, kunne lægge fundamentet til fremtiden for et helt kontinent, der alt for ofte har været offer for Vestens aggressive kapitalisme.«

Gnerre har fået tilsendt Helga Zepp-LaRouches fulde appelskrift for den Europæiske Unions topmøde af særlig karakter, og det samme har mange personer omkring den nye, italienske regering, for hvem dette er et absolut afgørende spørgsmål.

Foto: Orazio Maria Gnerre (t.h.). Foto fra 2015.

Michele Geraci, medlem af den nye italienske regering, giver noget at tænke over med hensyn til samarbejde med Kina

13. juni, 2018 – I en artikel med titlen, »Kina og regeringen for forandring«, har den nyudnævnte viceudenrigsminister for Udviklingsministeriet, prof. Michele Geraci, opregnet 11 sektorer, inden for hvilke Italien burde samarbejde med Kina inden for rammerne af Bælte & Vej-politikken. Geracis artikel blev udgivet på beppegrillo.it-bloggen den 11. juni. Her følger nogle uddrag:

»En udenrigs- og økonomipolitik, der giver Kina mere opmærksomhed, vil øge sandsynligheden for regeringskontraktens succes. Ja, Kina kan spille en rolle inden for stort set hvert eneste punkt i kontrakten – for nogles vedkommende en udfordring, for andre en mulighed.«

Det første punkt er finanspolitikken. »Hvem kan hjælpe os med at styre gæld og 'spread' – forskellen på obligationers udbuds- og efterspørgselspris? Kina. Hvis ECB begynder at afvikle QE (kvantitativ lempelse), med rentestigning til følge, vi Italien søge andre købere til sine lån, købere, der har rigelig likviditet, en strategisk interesse i at opbygge relationer med Italien, og som søger investeringer med højere afkast end dem, Amerika og Tyskland kan tilbyde. Kina ejer, hvad der svarer til \$3 billioner i valutareserver, som tidligere ikke altid er blevet investeret optimalt.«

Kina kan lære Italien, hvordan man håndterer folkevandringer, med Kina, der har »håndteret verdens største folkevandringer fra landområder til byområder, med op til 18 mio. mennesker om året i 40 år«. Kina byggede først infrastruktur og flyttede dernæst mennesker.

En skattereform fungerer bedre med udenlandske investeringer. Hvorfra? Fra Kina. Greenfield-investeringer er at foretrække, som i Ungarn.

Lov og orden: Kina er den nation, hvor dette fungerer bedst. »I Kina kan kvinder gå på gaden om natten uden den frygt, der dominerer os.«

»Fremstillet i Italien« og eksport. Kina er markedet med størst potentiale. E-biler: Kina er det land, der investerer mest i e-biler.

Infrastruktur: »Hvilket land har det største knowhow og investerer mest i hele verden i udvikling af transport, jernbaner, havne? Kina.

»På dette historiske tidspunkt er Kina det land, der besidder den højeste viden om udvikling af infrastruktur og er stadig meget interesseret i at investere i Italien gennem projekter, der øger produktiv kapacitet, såsom havnen i Trieste, men ikke kun den. Tilgængelige tal siger, Kina har investeret over \$300 mia. alene i projekter knyttet til infrastruktur, heraf \$100 mia. i Afrika og \$50 mia. i Europa. Lad os blive vant til at have med tolv-cifrede tal at gøre.«

»Afrika og migranter. Hvem kan hjælpe Afrika? Kina.« Geraci rapporterer, at Kina er det land, der investerer mest i Afrika, og takket være Kina, er fattigdom i Afrika for første gang begyndt at falde. »Kina tilbyder Europa og Italien i særdeleshed en historisk mulighed for at samarbejde om social-økonomisk stabilisering af Afrika, som vi absolut ikke bør forpasse; vi må derfor styrke samarbejde mellem Italien og Kina i Afrika.«

»Samarbejde med Rusland. Hvor findes der et mere venligtsindet land over for Rusland, der kan hjælpe os med at omskrive geopolitik i Asien? Kina.« »Netop som et meget grimt G7, symbol på vestligt forfald, fandt sted i Canada, var Putin her i Beijing, og Trump ville tage af sted til Singapore for at møde Kim Jong-un ... Det er meget klart for mig, hvem, der bliver de væsentlige spillere i det næste årti. Ophævelsen af sanktionerne må også placeres på et større skakbræt for at udvikle tættere relationer med resten af den asiatiske verden.«

**Silkevejsånden er
smittefarlig!
Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Institutts
konference i New York,
9. juni, 2018: Dona Nobis
Pacem
– Giv os fred, gennem
økonomisk udvikling**

Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt

Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, og som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. Denne konference blev oprindeligt planlagt for at fremskynde denne proces ...

Download (PDF, Unknown)

Øvrige talere på Panel I:

Jason Ross, medforfatter af rapporten "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; En vision for en økonomisk renæssance".

Dr. Xu Wenhong, vicegeneralsekretær for Bælte & Vej-studier, det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber, Ét Bælte, én Vej-initiativet.

Dmitry Polyanskiy, første permanente vicerepræsentant for den Russiske føderation til FN.

Diskussion.

Denne tid med epokegørende transformation skrigger på Lyndon LaRouches ideer

Leder fra LaRouchePAC, 10. juni, 2018 – For strategisk klarhed – og også for din fornøjelses skyld – så se lige på verden i øjeblikket gennem Det britiske Imperiums øjne. I løbet af sidste uge fandt følgende begivenheder sted, som indikerede, at Det britiske Imperiums værste mareridt er ved at tage form:

- Præsident Trump – der tydeligvis føler sig stærk, med Robert Muellers Russiagate-operation, der hastigt går til bunds og i stedet forvandles til et »Spygate«, der afslører mange af Storbritanniens hovedaktiver på deres vej til fængsel – har annonceret, at han vil mødes med den russiske præsident Putin, muligvis i Wien.
- Præsident Trump væltede G7-skakbrættet og sagde, han ville have Putin tilbage i møderne, for »vi søger fred i verden. Vi søger ikke at spille spil«.
- Italiens nye premierminister Giuseppe Conte sekunderede Trumps krav om, at Rusland atter skulle være med i G8. Trump meddelte, at han snart ville mødes med Conte i Det Hvide Hus.
- Conte overlevede Det britiske Imperiums statskupforsøg i Italien og tiltrådte embedet med tale om bankopdeling, dvs., Glass-Steagall. Det sidste, Det britiske Imperium ønsker, er, at Conte skal diskutere dette med Trump.
- Den kinesiske præsident Xi Jinping organiserede hele topmødet med Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) omkring Konfucius' universelle ideer[1], for at skabe en »verden, der har varig fred, universel tryghed og fælles fremgang«.
- Spændinger mellem Indien og Kina mindskes med deres diskussioner om fælles, økonomisk fremgang og sikkerhedsspørgsmål – på trods af, at Storbritannien gør

alt, det kan, for at drive en kile ind mellem dem. Selv Indien og Pakistan vil deltage i fælles militærøvelser for første gang nogensinde, under SCO's sponsorskab.

Set gennem Det britiske Imperiums øjne, er summen af alt dette virkelig deres værste mareridt. Firemagts-aftalen mellem Kina, Rusland, Indien og USA, som Lyndon LaRouche længe har stillet krav om som den nødvendige, hovedstrategiske alliance for at lukke Det britiske Imperium ned én gang for alle, er hastigt ved at tage form.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche trak i sin hovedtale til Schiller Instituttets konference »Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling«, som blev afholdt i New York City 9. juni, betydningen af det nuværende øjeblik epokegørende transformation frem:

»Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. ...

Man har en ny model for win-win-samarbejde, for at agere i den andens interesse, med respekt for det andets lands suverænitet, ikkeindblanding, respekt for det andet lands anderledes samfundssystem og for ideen om at blive forenet omkring ideen om den ene menneskeheds højere formål. Det er den politik, der er et resultat af Kinas Nye Silkevejspolitik, som nu har ligget på bordet i næsten fem år, og som har udviklet den mest utrolige dynamik nogensinde. Det er historiens største infrastrukturprojekt, og det står allerede klart, at dette vil definere de nye regler i verden. ...

Dette er faktisk min mands, Lyndon LaRouches, vision; han krævede allerede i 2007, at de tre lande – Rusland, Kina og Indien – absolut må arbejde sammen for at imødegå den onde indflydelse fra Det britiske Imperium, som det fandtes på det tidspunkt. I 2009 krævede han, på Rhodos-forummet for Dialog mellem Civilisationer, at den eneste måde, hvorpå verden ville komme ud af denne nuværende tilstand, ville være en firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien. ...

Den Nye Silkevej må opbygges på basis af alle traditioners mest fundamentale ontologiske, epistemologiske og metafysiske begreber. For Kina betyder det, det konfucianske princip om selvfuldkommengørelse og livslang læring og karakterens forædling, og om harmoni midt i forskelligheder. For Indien betyder dette, det vediske begreb om, hvordan den kosmiske orden må angive reglerne for det politiske liv på Jorden. ...

Den europæiske civilisation, af hvilken Amerika er en del, har meget at bidrage med mht. sine egne, humanistiske traditioner. Et af de mest betydningsfulde begreber om dette er den nye tankegang, der blev introduceret af Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) i det 15. århundrede – *coincidentia oppositorum*; modsætningernes sammenfald, hvilket betyder, at menneskelig skabeevne og det menneskelige intellekt er i stand til at skabe en højere orden, i hvilken alle forskelligheder forsvinder. ...

Men en tid med en sådan epokegørende transformation er også den bedste tid for ideernes betydning.

Jeg kan blot sige, at de ideer, som kommer fra min mand, Lyndon LaRouche, der har arbejdet for denne form for koncepter for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden i mere end et halvt århundrede, ja, nok nærmere i 75 år, eller endda længere endnu; men disse ideer har nu vundet indflydelse ... De mange, mange videnskabelige ideer, han genoplivede, mht. 2.500 års europæisk civilisation: Mange af disse ting bliver nu til virkelighed, fordi vi har nogle magtfulde lande, der rent

faktisk virkeliggør dem og arbejder i denne retning.

Så ideernes magt er absolut afgørende, og vi har den store lykke, at, alt imens jeg ikke vil bagatellisere de farer, der stadig eksisterer; ligeledes er den mulige fare for en stor krig slet ikke fjernet; men jeg vil gerne have, at folk har en optimistisk følelse af, at vi, ikke alene i vores levetid, men i en meget nær fremtid, kan opleve en fuldstændig anden verden, *hvis vi bliver aktive og vi kæmper for det.*«

Foto: Præsident Donald J. Trump taler med sine lederkolleger, Canadas premierminister Justin Trudeau, Frankrigs præsident Emmanuel Macron, Japans premierminister Shinzo Abe og U.K.'s premierminister Theresa May, under arbejdsfrokosten på G7-topmødet i Canada.

[1] Se: »[Harmonien mellem konfuciansk og vestlig filosofi.](#)« Af EIR's Kina- og Konfucius-ekspert, Mike Billington.

**Ny asiatisk alliance former
fremtiden: Vil de tåbelige
europæere blive ladet tilbage?
Helga Zepp-LaRouche i
Schiller
Institut Internationalt**

Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

Download (PDF, Unknown)

**Bankierernes kup i Italien
vil ikke stoppe
opstanden mod det korrupte**

Imperium. Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 31. maj, 2018

Vi befinder os i en meget dramatisk situation, og jeg mener, det er på høje tid at overveje det nødvendige behov for at rette de neoliberale politikker, for, hvis dette ikke sker, kan der kun komme kaos som resultat, og derfor er Lyndon LaRouches Fire Love endnu mere presserende nødvendige i hele det transatlantiske område end nogensinde før.

Download (PDF, Unknown)

Finansverdenens kupforsøg i Italien – Geopolitik må ophøre i 2018.

Nyhedsorientering, maj-juni, 2018.

En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution: »En afgørende epoke har århundredet skabt, Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.« Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Download (PDF, Unknown)

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

**Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg,
31. maj, 2018. Del I & II**

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske

befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer, hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer! ...«

Video, del I og II:

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørret i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: »*Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.*«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive

verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllere får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spygate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretning og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle

Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »[Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign](#)«.

Frygt for bagslag sætter nu bestræbelser i gang på at tøjle den italienske krise

30. maj, 2018 – Visheden om et bagslag som følge af Londons/Bruxelles afvisning af de italienske valgresultater blev hurtigt erkendt, og der er flere panikbestræbelser i gang for at løse det.

Afstemninger i parlamentet indikerer, at den udpegede »teknokratiske« IMF-håndhæver Carlo Cottarelli som midlertidig premierminister totalt set ville få absolut ingen støttestemmer, med selv det Demokratiske Parti, der har indikeret, at det ikke ville stemme.

Ifølge Reuters citeredes Cottarelli af ANSA-nyhedsagenturet for at sige, at »nye muligheder for fødslen af en politisk regering var fremkommet« og antydede hermed, at en ægte

regering stadig er mulig. »Disse omstændigheder, og også i betragtning af spændingerne på markederne, har fået mig til at afvente yderligere udviklinger«, sagde han.

Reuters siger, at Femstjernebevægelsen indikerer sin villighed til at »gentænke sin beslutning i weekenden om at trodse præsidentens veto og gå tilbage til valg«. De indikerede imidlertid, at »League-(Lega-)leder Matteo Salvini, der vokser frem i meningsmålinger, syntes at smide koldt vand på ideen om, at hans parti og 5-Stjerne igen kunne forsøge at danne en koalition«. Lega er gået frem med 8 % i meningsmålinger i forhold til sit valgresultat med 28 %, alt imens M5S har over 32 % og måske også går frem i nye valg, hvilket ville give koalitionen et stærkt flertal.

Det ser ud til, at M5S er villig til at forsøge at finde en anden økonomiminister end Savona, hvis euroskeptiske synspunkter angiveligt skulle have været grunden til præsident Mattarellas (dvs., de udenlandske investorer) afvisning af den foreslåede regering. Men en toprådgiver til Lega-leder Salvini har imidlertid sagt til Reuters, at de ikke ville opgive Savona.

Reuters tilføjer: »Den Europæiske Centralbank holder nøje øje med markedsderouten og den politiske krise, der nu oversvømmer Italien, men ser ingen grund til at intervenere på nuværende tidspunkt, siger kilder.«

Uden nogen støtte til Cottarelli, hvis der ikke kommer en ny aftale, kunne nyvalg blive afholdt så tidligt som i slutningen af juli.

Franske, belgiske og tyske banker har størst eksponering i italiensk statsgæld

30. maj, 2018 – Den mest dramatiske situation blandt de store, private banker uden for Italien, og bortset fra Deutsche Bank, der befinder sig i en særlig sårbar tilstand pga. af dens gigantiske eksponering i derivater, er situationen for Belgiens Dexia Bank. Dexia har €15 mia. i italiensk statsgæld i sine regnskaber – dobbelt så meget som bankens egenkapital.

Eksponeringen i italiensk statsgæld er uforholdsmæssigt høj blandt flere banker i Tyskland; i Deutsche Pfandbriefbanks tilfælde er den på 83,2 % af bankens egenkapital; Aareal Bank, 65,9 %; Commerzbank, 42,7 %. Dette er for det meste lån i ejendomme. Deutsche Banks eksponering er relativt lav, med kun 6,51 %; bankens netværk af banker i Italien har imidlertid udstedt yderligere €35 mia. i lån til ikke-offentlige klienter.

Den værste situation, med hensyn til lån til ikke-offentlige klienter, findes her for franske banker, for hvem det italienske marked udgør det næststørste marked efter selve Frankrig: BNP Paribas har udstedt lån til klienter i Italien i størrelsesordenen €154 mia., og Crédit Agricole €95,5 mia.; alt i alt har franske banker €311 mia. i lån til italienske klienter på regnskaberne, af hvilke €63 mia. er til den italienske stat; tyske banker har €91 mia. på regnskaberne, som omfatter €39 mia. til staten; spanske banker har €66 mia., inkl. €45 mia. til den italienske stat.

Tabene for de store privatbanker i ugen fra 22.-29. maj udgjorde: 15,4 % for Unicredit; 12,5 % for Commerzbank; 12,4 %

for Intesa San Paolo; Banco Santander, 11,3 %; Deutsche Bank, 9,3 %; Crédit Agricole, 9,3 %; BNP Paribas, 8,5 %; Société Générale, 6,2 %.

Smitte kunne forårsage en ny gældskrise i Grækenland, Spanien og Portugal

30. maj, 2018 – Der er voksende snak om smitte pga. den italienske politiske krise. Ikke alene vokser bond spreads (forskellen mellem afkastet på to obligationer, der har forskellig kreditrating, -red.) i Italien, men også i Spanien, Portugal og Grækenland. De græske bankierer er især bekymret. Grækenland forventes at afslutte bailout, men det afhænger af, om landet kan vende tilbage til markederne. En tilbagevenden er usandsynlig, med de voksende bond spreads.

»Det, der foregår i Italien, bekymrer os enormt«, sagde en seniorbankkilde til Storbritanniens *Guardian*. »Lånemarkederne er gået amok i det sydlige Europa. Sådanne afkast forhindrer fuldstændigt Grækenland i at vende tilbage til dem, når programmet slutter.«

Desuden er der ingen, der ved, hvor meget der er tilbage af Grækenlands enorme 'pot'-gæld[1], der nærmer sig forfald og skal betales på et tidspunkt. *Guardian* citerer en velplaceret, græsk embedsmand, der advarede om, at Grækenland vil få brug for hjælp udefra, hvis landet ikke kan gå til markederne.

I Spanien er afkastet også steget. En spansk kilde rapporterede til *EIR*, at EU's politikker hidtil ikke havde været et betydningsfuldt spørgsmål. Mistillidsvotummet mod

Rajoy-regeringen og mulige nyvalg drejer sig om spørgsmålene om korrupsion og Madrids håndtering af catalansk separatisme. Men dette kunne hurtigt ændre sig, hvis en finanskriser udløses af en stigning i lånerater.

Forskellen på afkast ('spreads') mellem spanske 10-årige obligationer og tyske statsobligationer steg med 15 basispoints til 135 basispoints den 29. maj. Dette skal sammenlignes med italienske spreads, der nu ligger mere end 300 points over tyske statsobligationer.

Spanske bankaktier blev også hårdt ramt, med Santander, Sabadell og Bankia, der tabte mere en 5 % af deres værdi.

Portugisiske bond spreads er også steget.

Moody's har truet med at nedgradere Italiens rating – som i øjeblikket ligger to hak over junk-niveau – hvis den næste regering ikke fremlægger et nyt nedskæringsbudget. Sådanne trusler kan blot sprede smitten til andre lande.

Foto: Befolkningen i Athen protesterer mod nedskæringer i statsbudgettet, på grund af de enorme ratebetalinger på lån, der har førsteprioritet på budgettet – foto fra 2016.

[1] 'Pot' er den del af et aktie- eller obligationslån, som investeringsbankerne vender tilbage til den ledende låntager. Dette er gjort, så delen kan sælges til institutionelle investorer. (*Investopedia*)

City of Londons tåbelige kup

mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliterne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at vetoe eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for

det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskrak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskrise, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Den Europæiske Centralbank iscenesatte et kup imod den legitime italienske regering

29. maj, 2018 – Følgende forkortede erklæring blev i dag udgivet af Liliana Gorini, forkvinde for MoviSol (Movimento Internazionale per i Dritti Civili – Solidarietà); LaRouche-bevægelsen i Italien.

Med en intervention, der går imod de mest fundamentale regler for demokrati og folkeretten, vetoede Europa »regeringen for forandring«, der var ved at blive dannet i Italien, og som havde et klart parlamentarisk flertal. Europa gennemtvang endnu en teknokratisk regering, der havde stået klar i månedsvis, ledet af hr. Udgifts-revision, Carlo Cottarelli, hvis plan simpelt hen er at nedbringe gælden, og som kun har støtte fra det Demokratiske Parti (PD), der tabte parlamentsvalgene den 4. marts.

Dette er det seneste eksempel på den »suspendering af demokrati«, som for et år siden blev krævet af den Europæiske Union, da den introducerede det afbalancerede budget som det eneste mål for hver eneste europæiske regering, eller Angela Merkels »markeds-lydige demokrati«. Det paradoksale aspekt, som ikke har noget fortilfælde i den italienske republiks historie (som er en parlamentarisk republik og ikke en præsidentiel republik), er de grunde, som republikkens præsident Sergio Mattarella har givet for at forklare, hvorfor han nedlagde veto imod prof. Paolo Savona, en berømt økonom og tidligere regeringsminister og leder af Confindustria, som den nye regerings finansminister. Mattarella sagde, han gjorde det for ikke at bekymre »udenlandske investorer«, som frygter, at Italien kunne forlade euroen. Dette på trods af det faktum, at

der i det regeringsprogram, som blev aftalt mellem Lega og Femstjernepartiet, og ligeledes i prof. Savonas udtalelse fra i søndags, ikke fandtes nogen omtale af at forlade euroen, men kun et krav om at ændre den fejlslagne politik med nedskæringer, der i Italien »har skabt fattigdom, mindskede indkomster og uligheder« (professor Savona).

I dagene op til dette uacceptable kup mod en legitim regering, som italienerne stillede store forhåbninger til, var Mattarella tilsyneladende ofte i kontakt med præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi; samme Mario Draghi, der i 2011 gennemtvang Mario Montis teknokratiske regering, der ikke var valgt af nogen italiener, med et brev, som dikterede regeringens opgaver. Den franske præsident Emmanuel Macron blandede sig ligeledes i denne beslutning ved at ringe til den tiltrædende premierminister Giuseppe Conte, før denne blev modtaget i Quirinalpaladset [præsidentens residens] med sin ministerliste, for at bede ham fjerne Paolo Savona fra denne liste, og dernæst senere, ved at støtte Mattarella i at afvise Savona.

Pressen, der taler for City of London og de finansielle lobbyer, som er ansvarlige for krisen i 2008 med deres spekulationsaktivitet, tillod sig at fornærme ikke alene Lega og Femstjernepartiet, der samarbejdede om at udarbejde et regeringsprogram, som tilsigtede at promovere jobs og bekæmpe fattigdom, men også alle italienere som et folk og kaldte dem »barbarer« (*Financial Times*) og »gratister« (*Der Spiegel*) ...

Det spørgsmål, som mange stiller, er: Hvorfor gennemtvinge ved magt en teknokratisk regering, der ikke vil holde mere end tre måneder, eftersom den ikke har flertal i parlamentet; og som, iflg. PD-politiker Massimo D'Alema, vil øge stemmerne til regeringskoalitionen mellem Lega og Femstjernepartiet fra 60 % til 80 %? Er finansmarkederne så desperate, at de må købe tid, om end det kun drejer sig om tre måneder?

Dette synes at være den virkelige årsag til statskuppet.

Deutsche Bank er på randen af bankerot; bankens eksponering i derivater har nået et sådant niveau, at selv dens cheføkonom David Folkerts-Landau har afsløret den kendsgerning, at banken er blevet en hedge fund. Som den italienske økonom Alberto Bagnai, der er valgt til Senatet for Lega, i et radiointerview erklærede: »Euroen kunne krakke, men ikke pga. os. Deutsche Bank er klar til at fyre 7.000 ansatte. Alle disse storbanker har en stærk eksponering i derivater. Lad os antage, at det er tysk privatfinansiering, der er klar til at eksplodere, i stedet for den italienske statsgæld. Vi må være parat til en sådan begivenhed.«

Desuden sagde lederen af Femstjernepartiet Alessandro Di Battista den 28. maj i et interview på nationalt Tv med Lilli Gruber i bedste sendetid, at »De forhindrede denne regering, fordi de er rædselsslagne for bankopdeling og en statslig investeringsbank«.

Så, snarere end frygten for en Ital-exit, så var det, som markederne flippede ud over, den kendsgerning, af Salvini-Di Maio-regeringen i sit program havde to punkter, som står LaRouche-bevægelsen nær, nemlig en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling og en statslig investeringsbank, med det formål at udstede kredit til realøkonomien. Det nuværende finanssystem er så råddent og så klart til at eksplodere, at det ikke vil tillade debatter og da slet ikke debatter, der omfatter sådanne punkter i et regeringsprogram for et så betydningsfuldt land som Italien, en af Europas grundlæggere. For at holde dette rådne system i live, gennemtvang tidligere italienske regeringer, fra Monti til Gentiloni, drakoniske forholdsregler til nedskæringer.

Europa, EU, Trojkaen, ECB, økonomerne og etablisementets medier nægter at forstå, at et Nyt Paradigme i løbet af de seneste år har hævdet sig og er kommet til udtryk i Brexit, Trumps valgsejr i USA, »Nej« i den italienske folkeafstemning for at ændre forfatningen, og nu det italienske valg den 4. marts. Det kommer ligeledes til udtryk i den kendsgerning, at

to tredjedele af verden har tilsluttet sig præsident Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, med dets win-win-politik for økonomisk samarbejde, i modsætning til den geopolitiske politik for konfrontation med Rusland og Kina, som fører til krig.

Det lykkedes dem at forhindre regeringen for forandring, som igen vil være der om tre måneder, som Salvini sagde; men de kan ikke forhindre det Nye Paradigme, der nu hævder sig i hele verden ...

Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer i gang i USA, Italien og andre steder

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og

nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede »finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværrende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse, gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er **LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«.**

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps

præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæsteobservatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.

Endnu et ECB-kup i Italien

28. maj, 2018 – Det, der skete i går i Italien, kan med rimelighed beskrives som et kup. Den, der udførte kuppet, var statspræsident Sergio Mattarella; men den, der trak i trådene,

er den Europæiske Centralbank.

Typisk for den generelle mediedækning, så hylder den tyske finansavis *Handelsblatt* Mattarella: »Italiens statspræsident gjorde det rigtige – *Forza Mattarella!*« *Handelsblatt* taler om det politiske kaos, der har domineret Italien i ugevis, og ignorerer det kaos, der har domineret Tyskland i månedsvis. »Sergio Mattarella har fuldt ud udnyttet sit embedes og forfatningens beføjelser og har forhindret en populistisk koalition i Italien« (»*Forza Mattarella!*« er ligesom et tilråb ved en sportsbegivenhed: »Kom så, Mattarella!«)

Avisen *Il Giornale* beretter om en fortrolig udtalelse fra Matteo Renzi, tidligere premierminister (2014-2016), til en medarbejder og sagde, »Mattarella lytter for tiden meget til Draghi og Visco«, med henvisning til hhv. præsidenten for ECB og guvernøren for Italiens Centralbank.

Mattarellas egen tale er den rygende pistol. Den var en blanding af en opstemt tale og 'fake news', leveret som et terrorist-budskab. Her følger de relevante passager:

»Jeg var enig i og godkendte alle forslag til ministerposterne, med undtagelse af økonomiministeren. Udnævnelsen af økonomiministeren udgør altid et omgående budskab, enten et tillids- eller et advarselsbudskab, til økonomiske og finansielle operatører.

»For dette ministerium udbad jeg mig, at man pegede på en fremtrædende, politisk repræsentant for flertallet, i overensstemmelse med den politiske aftale. En repræsentant, der – udover personlig agtelse og betydning – ikke ses som tilhænger af en ofte manifesteret linje, som kunne provokere, sandsynligvis eller endda uundgåeligt, Italiens exit af euroen

...

»Vores usikre position i euroen har alarmeret italienske og udenlandske investorer og indskydere, der har investeret i vore statsobligationer og i vore selskaber. Den daglige

stigning af udbredelsen øger vores statsgæld og reducerer mulighederne for, at regeringen kan afsætte midler til nye, sociale interventioner. Tab på aktiemarkedet, dag efter dag, ødelægger resurser og opsparinger i vore selskaber og hos dem, der har investeret i dem, og skitserer konkrete risici for vore borgeres og italienske familiers opsparede midler.

Vi må også være på vagt over for truslen om en stærk stigning af renterne på ejendomsværdipapirer, og over for selskabernes finansiering. Mange af os kan huske, da, før den Europæiske Monetære Union, bankrenterne nåede op på næsten 20 %.

Det er min pligt i udførelsen af den forfatningsmæssige opgave med at udpege ministre at sørge for beskyttelse af italienske opsparinger.

... Medlemskab af euroen er et valg af den yderste vigtighed for vort lands og vor ungdoms fremtid: Hvis man ønsker at diskutere det, må man gøre det åbent og dybtgående, også, fordi det ikke var et spørgsmål i valgkampen.«

Mattarella ignorerede åbenlyst en udtalelse, som økonomen Paolo Savona tidligere var kommet med, og som var publiceret af scenarieeconomic.it, og i hvilken Savona gjorde det klart, at han ville holde sig til koalitionsprogrammet, som ikke sætter spørgsmålstejn ved Italiens medlemskab i euroen eller i EU.

Dette viser, hvor rædselsslagne de europæiske eliter er; og man kan forvente, at de vil gøre hvad som helst for at bevare deres magt.

Foto: Præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi, (venstre) og guvernør for en Italienske Centralbank, Ignazio Visco.

Finanskredse nedstemmer regering for Italien; Endnu et skridt hen imod finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 27. maj, 2018 – Den Europæiske Centralbank og Londoncentrerede »finanskredse« har, idet de tramper på demokrati og sandsynligvis også den italienske forfatning, brugt Italiens statspræsident som deres marionet i blokeringen af en klar flertalsregering. Den åbenlyse årsag: Den kunne krænke de forkrøblende regler for euroen i sin forfølgelse af reel, økonomisk vækst, eller endda beslutte at forlade Eurozonen.

Med sin afvisning af koalitionsregeringen mellem partierne Lega og Femstjernebevægelsen, som havde kvalificeret sig gennem et vælgerflertal i valgene den 4. marts og gennem et flertal i parlamentet, har statspræsident Sergio Mattarella åbenlyst indrømmet, hvem, det er, der har ført hans hånd. Han sagde, at finanskredse og udenlandske investorer i italienske statsobligationer havde et intenst had til regeringens nominerede finansminister og dennes potentielle brud med Eurozonen. Italienske statsobligationer købes for det meste af store banker i London og Europa og sælges for likvider til den Europæiske Centralbank, som nu besidder dem.

Vælgerne fra »finanskredsene« var de eneste, der talte, denne gang.

Men hvad er det, der foregår i disse »finanskredse«? De er ved at blive kvalt i højspekulativ selskabs-'junkgæld', og i derivatkontrakter på denne gæld; nu driver rentestigningen i

dollar dem mod massive betalingsstandsninger og sammenbrud af banker.

Se på Deutsche Bank, den største bank i Tyskland, der rent faktisk kontrolleres fra dens investeringsbankafdelinger i London. For to måneder siden beordrede den Europæiske Centralbank (ECB) Deutsche Bank til at udarbejde et »nød-scenarie« for at afslutte sin investeringsbank; ECB vidste tydeligvis, der var noget alvorligt galt i banken, som har verdens største eksponering til derivater. Nu fyrer Deutsche Bank så ansatte *en masse* fra sin investeringsbank, den afdeling, der har været drivkraften for hele banken i 15 år (og på det seneste, drivkraften bag store tab). To analytikere var, for CNBC, enige om, at bankens aktier og kapital, der for nylig faldt fra 26 mia. til 21 mia. euro, meget snart kunne nå nul »med meget dårlige konsekvenser for internationale markeder i en nær fremtid«.

Tiltag fra Tysklands side for en reorganisering af Deutsche Bank, i overensstemmelse med præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches forslag i *EIR* i 2016, bliver nu den eneste måde, hvorpå bankens kollaps og dettes forgreninger til det transatlantiske banksystem i London og på Wall Street, kan stoppes.

Disse tiltag – som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling for at fraskille investeringsgrenene, til beskyttelse af den industrielle/kommercielle udlånsbank – ville være forbudt under Eurozonens regler og regler for bankopløsning, inkl. nye regler, som Eurozonen i øjeblikket er ved at vedtage!

Det samme er tilfældet med banker i hele finanssystemet, der er eksponeret til den enorme »alting-boble« med spekulativ gæld, der nu er ved at blive giftig.

Det, som den nu afviste italienske regering »truede« med at gøre ved at modsætte sig disse regler og endda ved at forlade Eurozonen, om nødvendigt, er et skridt mod den eneste løsning

for at forhindre endnu et krak, værre end i 2008.

Denne løsning fremlægges i Lyndon LaRouches »Fire Love« for at genrejse den produktive vækst og videnskabelige/teknologiske gennembrud, og som blev udgivet i 2014 med en understregning af økonomien USA, hvis finanssystem befinder sig i samme farefulde tilstand. Præsident Trump har, tilbage i 2016, krævet ét af disse skridt, nemlig genindførelsen af Glass/Steagall-loven; han har talt om et andet, nemlig byggeri af ny, økonomisk infrastruktur for Amerika. Men handling har ikke været til rådighed, med britiske efterretning, der har udløst voldsomme angreb mod hans præsidentskab og forsøgt den form for kup, som de netop har set, lykkedes mod Italien.

Vælgerne i begge disse nationer står nu over for valg, hvor de må gennemtvinge de handlinger, som LaRouche har foreslået, og ikke tillade noget som helst at afskrække dem.

Foto: Den Europæiske Centralbank, Frankfurt, Tyskland.

Italiens statspræsident vetoer Savona; Conte-regeringen mislykkes

27. maj, 2018 – Den italienske statspræsident Sergio Mattarella handlede som en forræder mod Italien og en marionet for Imperiet ved at afvise listen over ministre, som blev fremlagt af den aktuelle premierminister Giuseppe Conte, der dernæst opsagde sit mandat.

I sin officielle erklæring sagde Mattarella, at han accepterede alle ministre undtagen Paolo Savona som

finansminister og retfærdiggjorde dette med Savonas kendte holdninger, som kunne have ført »til Italiens exit af euroen«. Dernæst tegnede Mattarella et hysterisk billede af investorer, der flygtede, aktiemarkedet, der kollapsede, rentestigningerne, der spredtes og »sparerne«, som truedes, som et resultat af det budskab, Savona ville sende ved at sidde i regeringen.

(Præsidenten har magt til at afvise medlemmer af det foreslåede regeringshold, men ved at gøre dette, er han bundet af parlamentets vilje. I dette tilfælde er den foreslåede finansministers synspunkter identiske med den af parlamentet udtrykte vilje.)

Forud for Mattarellas annoncering, havde der være en utrolig indblanding. Den franske præsident Emmanuel Macron havde ringet til Conte for at presse ham til at droppe Savona. Det mest sandsynlige perspektiv er nu et teknokratisk kabinet, som imidlertid vil blive nedstemt af parlamentet og derfor vil have mandat til at udskrive snarlige valg.

Foto: Den euroskeptiske Paolo Savona, der af Conte-regeringen var udpeget til finansminister. Savona er økonom og universitetsprofessor.

**Menneskehedens strategiske
kamp mellem
det gamle og nye paradigme**

fremstår klart af udviklingerne i Italien

Leder fra LaRouchePAC, 24. maj, 2018 – Intetsteds fremstår den strategiske kamp mellem det gamle og det nye paradigme klarere end i europæiske responser til udviklinger i Italien, hvor en ny regering, bestående af partierne Lega og M5S, kommer til magten, og hvor to af deres hovedprogrampunkter er forslag om Glass-Steagall og en udviklingsbank, begge forslag, som er indlejret i de Fire love, som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche udgav i 2014, nu fremprovokerer vildt hysteri og ondsksfulde angreb fra deres side, der forsvarer det rådende, imperiale, transatlantiske finanssystem.

Som Schiller Instituttets præsident og stifter **Helga Zepp-LaRouche** i dag bemærkede i sin internationale webcast, så er dette fuldstændig ekstraordinært. Italien trues med finansiel krigsførelse og regimeskifte og bliver af andre EU-medlemmer advaret om, at det vil »få en lærestreg«, hvis det vover at gå frem med anti-euro-politikker – som om Italien på en eller anden måde skulle være ansvarligt for den finanskrisen, der allerede er i gang, ifald det handler til forsvar for sin egen suverænitet og sin befolknings ønsker.

Det, man skal forstå, sagde Zepp-LaRouche, er, at valget af Lega/M5S-regeringen ikke er et isoleret fænomen, men snarere »en lang oprørsbue imod de neoliberale politikker, som kom til udtryk i Brexit, valget af Donald Trump, 'nej'-et i den italienske folkeafstemning sidste år om en ændring af forfatningen, valget i Østrig og nu valget i Italien – dette er alt sammen resultater, der viser, at befolkninger ikke længere ønsker at underkaste sig disse fuldstændig uretfærdige nedskæringspolitikker, der udelukkende er til fordel for bankerne, spekulanterne og de rige, på bekostning af befolkningsmasserne«.

Det er afslørende, sagde Zepp-LaRouche, at de mest hysteriske angreb på Italien kommer fra dem, »der har skabt deres gigantiske, virtuelle formuer ... med dette højspekulative system, det neoliberale system, der er knyttet til krige, baseret på løgne, med såkaldte 'humanitære interventioner', regimeskifte og 'farvede revolutioner'. Det er hele denne model, der virkelig ikke længere fungerer«.

Dette går virkelig til kernen af kampen mellem det afdøde, gamle paradigme og det Nye Paradigme, »som fokuserer på økonomisk vækst for folkets almene vel«, understregede Zepp-LaRouche. Se udviklingen i Italien som »en gylden mulighed for at blive af med den form for ekstremt farlige, spekulative udskejelser, og sats på en samlet Glass/Steagall-bankopdeling som det første trin til at redde systemet på denne måde«, foreslog hun. I modsat fald »står vi på randen af en ny finanskrise. Vi sidder på en vulkan«. De ændringer, som nu er i gang i Deutsche Bank, der er begyndt at afhænde sin giftige bankoperation, som har base i City of London, er lærerige, bemærkede hun, fordi Deutsche Bank er den største derivatbank i verden og står og vakler på randen af bankerot.

Direkte relateret til dette er de af britisk efterretning dirigerede 'Russiagate'-operationer imod præsident Donald Trump; et sandt edderkoppespind bestående af MI6 og GCHQ, der arbejder sammen med Barack Obamas bøller fra FBI/CIA for at omstøde valget i 2016. Disse »Spygate«-operationer, som der nu offentligt kommer detaljer frem om, blev lanceret for at sikre, at den amerikanske præsident ikke kunne gennemføre sine planer om at få gode relationer med Rusland og Kina eller trække USA tilbage fra involvering i udenlandske krige. Og neokonservative elementer i hans administration forsøger konstant at lokke ham tilbage, advarede Zepp-LaRouche, hvilket gør dagens aflysning af topmødet 12. juni med den nordkoreanske leder Kim Jong-un meget ulykkelig. Men, understregede Zepp-LaRouche, »hvis Trump kan befries for dette edderkoppespind, mener jeg, man vil få at se, at han befinder

sig i en langt bedre position til at gennemføre sine planer, end vi hidtil har set».

En måde at skære igennem alt Russiagate-vrøvlet, konkluderede Zepp-LaRouche, er at sikre, at Trump og den russiske præsident Putin afholder det topmøde, de diskuterede over telefonen tilbage i marts måned. Underskriv den relevante appel på Det Hvide Hus' webside, anbefalede hun, for at sikre, at 100.000 underskrifter bliver indsamlet frem til 20. juni. »Sørg desuden for, at dette webcast bliver mere kendt og udbredt, for vi har et presserende behov for en politisk debat. I hvilken retning skal menneskeheden gå? Og hvordan kan vi organisere verden, så den bliver tryk og smuk for alle at leve i?»

Spy-gate slog Russia-gate ud; Nu gælder det et nyt økonomisk system

Leder fra LaRouchePAC, 23. maj, 2018 – 'Spy Gate' – afsløringen af briternes beskidte operationer mod de amerikanske valg og præsidentskabet – er nu i færd med at slå Russiagate, der selv var en forræderisk løgnehistorie fra de selv samme netværks side, ud. Præsident Donald Trump bemærkede dette i mange tweets i går og i dag og sagde, »Se engang, hvordan bøtten er vendt mod den Kriminelle Deep State. De angriber et falsk 'aftalt spil' med Rusland, et fabrikeret fupnummer, og ender med selv at blive taget i en stor udspioneringsskandale af et omfang, hvis lige, dette land formentlig aldrig før har set! Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål!« Her til morgen tweetede han, »SPYGATE

kunne gå hen og blive en af historiens største skandaler!« Der fremkommer nu detaljer, inklusive om forbrydelser, begået af en specialstyrke fra flere tjenester og institutioner (FBI, Finansministeriet, CIA samt andre), og som startede i begyndelsen af 2016 – længe før der var noget »officielt« mandat til en efterforskning af Rusland og Trump, og tæt knyttet til britiske spionnetværk.

Vi befinder os nu på et tidspunkt, hvor muligheden for et nyt, økonomisk system, der skrider frem inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet, er til stede, og som længe har været forsinket i det transatlantiske område. Tiden er ikke til at stå på sidelinjen og se til, hvordan Trump fører en kamp, og heller ikke til at håbe-og-tro, at nogle enkeltstående medlemmer af Kongressen vil gøre det rette. Det er derimod et opråb til os borgere om at mobilisere.

Potentialet for at blive hvervet til kampen for et nyt system demonstreres i Italien, hvor borgere den 4. marts stemte imod EU's anti-nationalstatspolitikker. Det italienske valgresultat var en fortsættelse af opstanden imod Wall Streets/City of Londons økonomiske og geopolitiske morderpraksisser, som man så det med Brexit-afstemningen i 2016, med Trumps valgsejr i 2016, valget i Østrig i 2017 samt med andre manifestationer. Denne oprørsproces er ikke stoppet, men den må føre til noget. Det er vores ansvar, med LaRouches Fire centrale love og med sandhedens optimisme.

Fjenden er fuldstændig sindsforstyrret over den blotte tanke om, at der sammensættes en italiensk regering, der er favorabel over for nogen af forskrifterne i LaRouches Fire Love. De to partier, Femstjernebevægelsen (M5S) og Lega, har officielt udtalt sig til fordel for en Glass/Steagall-bankreorganisering og for en kreditinstitution. Den italienske præsident Sergio Mattarella forventes i morgen at meddele sin beslutning om en mulig regering bestående af M5S/Lega. Modstandere er hysteriske. Tysklands næststørste Tv-kanal sagde, at Bruxelles må håndtere Italien ligesom en vild hest:

Giv den et gag-bid på, og tøjle den. Tysklands CDU-seniormedlem af Europaparlamentet, Elmar Brok, fremlægger rædselsscenarier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse.« Bemærk, at Brok støttede det britisk/Obama-orkestrerede, nazistiske Maidan-kup i 2014 mod Ukraine, efter at denne nations regering valgte ikke at alliere sig med EU.

Samtidig er det økonomiske kasinosystem, som disse hysterikere støtter, i færd med at eksplodere. Det kan Italien ikke beskyldes for. For eksempel er boblerne for global, hidsig pengespekulation bristet i Argentina og andre steder. Den argentinske peso er dykket mere end 30 % mod den amerikanske dollar siden årets begyndelse; valutaer falder i Tyrkiet, Brasilien, Mexico og andre steder. Om tre uger forfalder i Argentina anden runde af \$30 mia. Lebac's (Obligationer i pesos udstedt af den argentinske centralbank), efter at vilde nødløsninger 15. maj blev brugt til at forlænge den første portion i år på \$30 mia.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag, at »Italiens-angrebene viser den yderste arrogance og uvillighed til at overveje, hvorfor alt dette sker ...« Men, sagde hun, »Erinyerne er i arbejde!« Eller, som Trump sagde om Russiagate, der nu forvandler sig til Spygate, »Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål«. Tiden er inde til at mobilisere.

Foto: Tidligere direktør for FBI James Comey, tidligere direktør for National Intelligence James Clapper og tidligere direktør for CIA John Brennan. (Photo by: Staff Sgt. Jonathan Lovelady)

Tysk hysteri over Italien: Enden på euroen er nær!

23. maj, 2018 – Den store mulighed for en ny, »statsgælds-skabende« italiensk regering, sammensat af Lega og Femstjernepartiet, er et »mareridt« for Tyskland, lyder kommentarerne fra sidstnævntes mainstream-medier; i særdeleshed, hvis den nye, italienske finansminister skulle gå hen og blive Paolo Savona, manden, der siger, at »euroen er et tysk fængsel«, er enden på eurozonen nær, advarer medier. En italiensk folkeafstemning om euroen kunne også blive afholdt – tilstrækkelig grund til, at mange bliver hysteriske. *Bildzeitung* tilføjer endnu en rædsel til sit portræt af den nye regering: Legas partiformand Matteo Salvini er en »Putinfan«.

Direktør for IFO (det tyske erhvervstillidsindeks) Clemens Füst, der også er økonomisk chefrådgiver til den tyske regering, sagde, at eurosystemets fremtid nu er alvorligt truet og opfordrer indtrængende finansmarkederne til at kalde italienerne til orden. Vicepræsidenten for det tyske industrikammer Achim Dercks udtrykte sin absolut største bekymring over udsigterne til politikker, som kommer fra den nye italienske regering. Europaparlamentets CDU-seniormedlem Elmar Brok fremlægger allerede rædselsscenerier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse. Mange italienere vil dernæst forsøge at flytte deres indeståender til andre lande, for at beskytte dem fra kaos.« Brok advarer imod nogen som helst solidaritet med den nye, italienske regering; en hård holdning kræves: »Der er tegn på storm.« Tja, husk på, at Brok var blandt dem, der i februar 2014 støttede Maidan-stormtropperne mod den valgte præsident, Viktor Janukovitj – tænker Brok på en finanskrig for også at fremtvinge et regimeskifte i Rom?

Daniel Caspary, formand for CDU-CSU-gruppen i

Europaparlamentet, opfordrede til en finanskrig mod Italien, ifald den nye regering holder fast ved sine planer: »Om nødvendigt vil finansmarkederne skubbe dem tilbage på dydens smalle sti.« Dette skal ses sammen med en forventning om, at den nye, udpegede premierminister Conte er en politisk letvægter mod de to sværvægttere, Macron og Merkel. Finanskrig mod italienske banker foregår allerede: Intesa San Paolo tabte 12 % i aktieværdi på markedet, og Unicredit 7,5 %.

Nogle eksperter, som f. eks. ved Brueghel-instituttet i Bruxelles, advarer imidlertid om, at, hvis EU og Eurozonen strammer tommeskruerne for hårdt, kunne italienerne blive endnu mere oprørske, og desuden kunne krisen sprede sig ind i Spanien og andre sydeuropæiske lande og skabe en situation, som ikke længere kunne håndteres.

Mulig ny italiensk regering kunne forandre Europa

22. maj, 2018 – Hvis den nye italienske regering, dannet mellem de populistiske partier M5S (Femstjernebevægelsen) og Lega, bliver til virkelighed, kunne det vælte EU's hølæs. Selv om dens anti-EU-holdninger er blevet udvandet pga. pres fra Bruxelles, formidlet gennem den italienske republiks præsident Sergio Mattarella, så kræver »Kontrakten for en regering for forandring«, underskrevet af lederne af M5S og Lega, hhv. Luigi Di Maio og Matteo Salvini, forandringer i udenrigspolitik og den økonomiske politik som, dersom de gennemføres, ville bryde EU's geopolitiske intriger og EU's nedskæringspolitik.

Kontrakten karakteriserer Rusland som en potentielt mere

relevant økonomisk og kommerciel partner og kræver en ophævelse af sanktionerne. Med hensyn til Bruxelles, så foreslår den at eftergå EU's jurisdiktioner ved at tilbagelevere til medlemslandene de jurisdiktioner, der ikke på effektiv vis kan styres på unionsplan.

På den økonomiske side anbefaler kontrakten budgetfleksibilitet og en national investeringsbank; og sidst, men bestemt ikke mindst, bankopdeling: »Vi må gå over til et system, i hvilket detail-kreditbanken (dvs. alm. kommerciel bankvirksomhed, der servicerer den almene offentlighed, -red.) og investeringsbankvirksomhed er adskilt, både med hensyn til den form for aktiviteter, de bedriver, og ligeledes med hensyn til supervision.«

Dette er første gang, at bankopdeling (Glass/Steagall-loven) har været en del af et regeringsprogram. Både Lega og M5S havde faktisk Glass-Steagall i deres valgprogrammer, og så mange som 135 valgte repræsentanter, både på nationalt og lokalt plan, mest Lega-medlemmer, men også et par M5S-repræsentanter, har underskrevet en appel for Glass-Steagall, som i 2017 blev lanceret af den italienske LaRouche-bevægelse, Movisol.

En gennemførelse af Glass-Steagall ville være den enkeltstående regeringshandling, der kan gøre det af med det globale finanskasino, som kannibalisierer realøkonomien. Men for at Italien som et EU-medlem skulle kunne gøre dette, betyder det, at landet er nødt til at overtræde EU-lovgivning, som fastslår »universalbanken« som den eneste model, der kan få koncessionsbevilling. Det ville svare til at udtræde af EU eller fremtvinge en ændring af EU's traktat.

På grund af dette, og pga. den russiskvenlige udenrigspolitik, har EU-regeringsfolk og »eksperter« responderet med trusler. Den 20. maj udtalte den franske økonomiminister Bruno Le Maire, at, hvis forpligtelserne med hensyn til statsgæld, budgetunderskud og bankkonsolidering ikke opretholdes af

Italien, er hele Eurozonens stabilitet truet. Dette fulgtes op af EU-parlamentets Europæiske Folkepartis (Kristendemokrater) gruppeleder Manfred Weber, der sagde, at italienske populistler leger med ilden med Italiens statsgæld. Den kendte tyske økonom Hans-Werner Sinn citeredes for at sige, »Dette vil føre til den Europæiske Unions ødelæggelse og bringe AfD [højrefløjspartiet Alternativ for Tyskland] til magten i Tyskland.«

Alberto Bagnai, senator i sit første år, og som er en progressiv økonom, der sluttede sig til Lega med det formål at gennemføre sin pro-uafhængighedskamp, forklarede i et radiointerview: »Vi ønsker ikke at føre krig mod nogen, hverken ECB eller Europa. Vi ønsker simpelt hen at sætte vort land i en sådan tilstand, at det kan rejse sig økonomisk og udtrykke sit potentiale.«

Foto: Lederne af de italienske partier M5S og Lega, hhv. di Maio (venstre) og Salvini, der har underskrevet en regeringskontrakt.

Italien og Glass-Steagall kunne redde Europa – Truslen kommer fra City of London

Leder fra LaRouchePAC, 22. maj, 2018 – Den seneste, forfærdelige »russiske trussel« hævdes nu at komme fra de to partier, der har aftalt at danne ny regering i Italien. Drabelige kraftkarle for europæisk stagnation og finansspekulation står i kø for at advare om enden på (deres)

verden, hvis Lega- og Femstjernepartiernes koalition ikke bliver forhindret. Det er meningen, vi skal glemme, at disse partier af de italienske vælgere netop blev foretrukket for deres politikker i valgene, der afholdtes i marts måned – ligesom vi i to år har fået at vide, at vi skal glemme, at det var amerikanske vælgere, og ikke russere, der valgte Donald Trump.

Men, dersom den får lov at blive dannet, kan den foreslåede, italienske regering indlede den særdeles forsinkede proces med at redde Europa: fra 10 års stagnation efter krakket, som blev udløst af London- og Wall Street-banker; fra anslag mod dets produktive industrier fra anti-russiske sanktioner; og fra et nyt, værre finanskrak, der truer Amerika og Europa.

Nøglen er at indføre Glass/Steagall-loven, hvilket begge de førende italienske partier ønsker, med det formål at bryde de såkaldte »universelle banker«, som den Europæiske Union har krævet, op, og som absorberer milliarder i bailout-penge – statslige bankredninger – fra den Europæiske Centralbank og Federal Reserve, og som intet udlåner til noget som helst, der er produktivt. Den anden nøgle: En statslig nationalbank, der kan udstede kredit til produktive beskæftigelser og ny infrastruktur, helt uden om EU's nedskæringsbegrænsninger af statslig, produktiv kredit. Disse to politiske tiltag kan, hvis partierne kan holde sig til dem, afværge et nyt finansielt blow-out og atter igangsætte reel, økonomisk vækst.

Begge de store, amerikanske partier har Glass-Steagall i deres programmer til præsidentvalget; præsident Trump krævede det på sine valgturneer. Men hidtil er Wall Street løbet med sejren, og storbankerne er blevet endnu større, mere gældstyngede og med større eksponering til super-spekulative derivatkontrakter. Eksperter som tidligere embedsfolk fra FDIC (Federal Deposit Insurance Corp.) Sheila Bair og Thomas Hoenig er kommet med advarsler om, at rentestigninger på et hidtil uhørt ocean af selskabsgæld har gjort finanssystemet mere farligt og nu klart til at eksplodere.

I Tyskland har den tidligere cheføkonom for Europas farligste kæmpebank, Deutsche Bank, givet et eksplosivt interview om, hvad der ruinerede banken: »Anglo-amerikansk bankpraksis«. Et team af stjernespekulanter fra Merrill Lynch i London og New York overtog Tysklands daværende udlånsbank for 20 år siden og forvandlede den til en gigantisk hedge fund, der tjente enorme profitter hvert år – indtil det blev klart, at profitterne var falske, og banken stort set bankerot.

Hidtil er Wall Street og London gået af med sejren, og prisen har været økonomisk stagnation med massiv pengetrykning fra centralbankerne og endnu et krak lige om hjørnet. I Italien er der en chance for at indlede et omslag af dette, før det er for sent.

I USA har de amerikanere, der forsvarer præsidentskabet fra et ubarmhjertigt kupforsøg mod Donald Trump, på den hårde måde lært, at London og britisk efterretning begyndte det, og kører det. Trump-tilhængere er ved at indse, at man ikke kan forsvare præsidentskabet uden at angribe briterne og Londons anti-russiske, anti-kinesiske geopolitikker.

Denne erkendelse er endda nået til Kongressen, i senator Rand Pauls udtalelser. For at citere en skribents angreb af 21. maj på anti-Trump-udspionering, »Briterne – har aldrig tøvet med at blande sig i vores indenrigspolitik ... Det fandt sted i optakten til begge verdenskrige, og det finder sted i dag. Hvis vi sporer oprindelsen til Russiagate-svindlen og kampagnen for at detronisere Donald J. Trump, så fører alle veje til London«.

Denne svindels gerningsmænd vil ikke, selv ikke, når de er blevet afsløret, opgive den; de må besejres. Det britiske finansimperium, City of London, der stadig dominerer transatlantisk finansaktivitet, må ligeledes besejres.

Konfronteret med et nyt krak, denne gang værre end i 2008, kan Italien blive starten til at redde Europa. Italiens ledende

partier foreslår det, som amerikanerne ønskede, da de valgte Donald Trump til præsident. Deres udfordring er den samme: At besejre City of London.